

ת"פ 5115/02/23 - מדינת ישראל נגד VASILII GORIUNOV, עצי

בית משפט השלום ברמלה

19 יולי 2023

ת"פ 5115-02-23 מדינת ישראל נ' GORIUNOV (עציר)

לפני
כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
VASILII GORIUNOV (עצי)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

- הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני והורשע בביצוע עבירות גרימת חבלה חמורה, ותקיפה סתם לפי סעיפים 333 ו-379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם שכר מבנו של מר אבו חסונה דירה בעיר לוד (להלן: "הבית"), והתגורר בסמיכות למר חסונה (להלן: "המתלונן"). ביום 28.1.2023 בשעה 20:00 לערך נכנס המתלונן, המתנייד בכיסא גלגלים, לחצר הבית יחד עם חברו מר מנשה בן נחום. אז קפץ כלבו של הנאשם לכיוונו של המתלונן, והלה הדף אותו עם ידיו. הנאשם הבחין בכך, יצא לחצר, ובהיותו בגילופין הכה בפניו ובחזהו של המתלונן באגרופים, כך את זרועו סביב צווארו של המתלונן, והכה גם את חברו של המתלונן בשתי מכות אגרוף בחזהו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן שברים בעצמות הפנים, והוא נזקק לטיפול רפואי (שבר זווית מימין ושבר סבוקונדילרי נמוך משמאל).
- שוטרים שהגיעו למקום ביקשו מהנאשם להתלוות אליהם לתחנת המשטרה, אך הוא בתגובה קילל והדף אותם בניסיונות לסגור את הדלת.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה עוה"ד עדי סעדיה הגישה כראיות לעונש מטעם המאשימה סרטון המתעד את התקיפה (טל/1); הצהרת נפגע העבירה מאת המתלונן (טל/2); תיעוד בתמונות ובדיסק של החבלות שנגרמו למתלונן (טל/3), ותיעוד רפואי של המתלונן בעטיו של האירוע (טל/4). בטיעוניה הפנתה התובעת לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וטענה כי מידת הפגיעה בהם גבוהה, ומשכך ובהתאם לפסיקה שהגישה, עתרה לקבוע

עמוד 1

מתחם ענישה הולם שנע בין 24 ל- 48 חודשים.

5. אשר לגזירת העונש, בהתחשב בהודאת הנאשם במיוחס לו והעדר עבר פלילי מחד גיסא, אך בהיעדר תסקיר מאת שירות המבחן ולנוכח הנזקים שנגרמו למתלונן מאידך גיסא, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪, ופיצוי גבוה למתלונן ולחברו.
6. ב"כ הנאשם עוה"ד אסנת מוליארסקי שמה דגש בטיעוניה על נסיבות חייו של הנאשם, וסיפרה כי הוא הגיע לישראל מרוסיה לפני כ-6 שנים עם בת זוגו לשעבר, ומאז שהחלה המלחמה ברוסיה הוא לא יכול לשוב למולדתו מחשש שיגויס למלחמה.
7. ביחס לנסיבות המקרה טענה הסניגורית שיש לתת את הדעת לכך שהנאשם זר בישראל, נעדר כל תמיכה או קשרים חברתיים, משום שמשפחתו חיה ברוסיה, וכלבו היה עבורו כל עולמו והוא טיפל בו כאילו היה בנו. עוד נטען כי בין הנאשם למתלונן הייתה היכרות רבה והנאשם סייע לו רבות, אך בה בעת איים המתלונן לפגוע בכלב אם זה יתקרב אליו. משום כך, הסבירה הסניגורית בטיעוניה, כשהבחין הנאשם שהמתלונן פגע בכלבו, הוא תקף אותו מתוך אינסטינקט למשך שניות ספורות בלבד, ועל כך הוא מצר, נטל אחריות, והביע חרטה כבר בחקירתו במשטרה.
8. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה, עתרה לקביעת מתחם מקל בהרבה מעתירת המאשימה, וטענה שלעונש יש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כמאסר, ולהורות על גירושו. כאן הדגישה, כי אין לנאשם כל תמיכה, ולכן הוא לא יוכל להשתחרר ממאסר ולעבור הליך שיקום על אף שהוא חפץ בכך. הוסיפה וטענה עו"ד מוליארסקי כי תנאי המעצר קשים במיוחד עבור הנאשם, משום שהוא לא דובר עברית, ושותפיו לתא הם בני מיעוטים, ולכן אין ביכולתו לתקשר עמם. ועוד טענה שאין לנאשם כסף או מבקרים שייקלו על שהותו במעצר.
9. הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע חרטה על מעשיו, אמר שתקף את המתלונן מתוך אינסטינקט כיוון שבעבר איים להרוג את כלבו, וסיפר בצער שהכלב כיום במשפחת אומנה. הנאשם הצטער על הנזקים שנגרמו למתלונן, ואמר שגם לו קרו דברים לא טובים בבית המעצר.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. הערכים המוגנים בבסיס המעשים והעבירות שביצע הנאשם כלפי המתלונן והחבר הם שלמות הגוף, הביטחון האישי ושלוות הנפש. עבירת האלימות כלפי המתלונן בגינה הורשע הנאשם חמורה. ככזו היא מחייבת את בית המשפט לנקוט בענישה מחמירה בהתאם לשם גמול והרתעה. יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל (7.6.2005), כדלקמן:

עמוד 2

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה [...]. יצא הקול ויידעו הכול כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

11. האלימות שהפגין הנאשם כלפי המתלונן ותוצאותיה קשות. צפייה בסרטון שתיעד את האירוע מלמדת כמה מילים מחווירות ביחס למעשים עצמם. הנאשם הכה ללא רחם בפניו של המתלונן ובפלג גופו העליון, על אף שישב בכיסא גלגלים והיה חסר ישע מול האלימות הברוטלית של הנאשם. הנאשם תקף את המתלונן באגרופים פעם אחר פעם בעוצמה, בכל כוחו, בתנופה רבה ובזעם, וגופו של המתלונן היטלטל וכמעט נפל מהכיסא. הנאשם לא חדל ממעשיו במשך שניות ארוכות, לפת את המתלונן בתנועת חניקה בצווארו. כל זאת עשה לעיני חברו של המתלונן, שלא הרתיע אותו. ההיפך, הנאשם תקף גם אותו, ללא כל סיבה, בשתי מכות אגרופ בחזהו עד שפרק את כל זעמו. ועוד יש לדעת, הנאשם יליד 1985, גבר גבוה וחסון, ואילו המתלונן מבוגר ממנו ונכה, ולכן לא היה מסוגל להגן על עצמו ולו באופן המינימלי ביותר. כתוצאה מהאלימות החמורה של הנאשם נגרמו למתלונן, כאמור, שברים בשני צדדי הלסת.

12. בחינת הפסיקה הנוהגת בעבירות גרימת חבלה חמורה מלמדת שקיים מנעד ענישה רחב, בהלימה לחומרת המעשים והחבלות, כאשר נקודת המוצא היא גזירת ענישה מוחשית בדמות מאסרים של ממש, כדלקמן:

א. ברע"פ 2731/23 **מרקה נ' מדינת ישראל** (30.4.2023), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע לפי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה, בכך שהגיע עם אחר לבית המתלונן, עמו היה לו סכסוך כספי, והכה אותו בראשו. כשהיה המתלונן שרוע על הרצפה, הכה בו המבקש באגרופים בפניו, ראשו ופלג גופו העליון עד אשר אמו יצאה מהבית עם סכין והניסה אותו. במעשיו גרם המבקש למתלונן לשבר באף וחבלות בגופו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 7 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר וענישה נלוות בהתחשב בעברו הפלילי, הודאתו החלקית ונסיבותיו האישיות.

ב. ברע"פ 2298/20 **עזרא נ' מדינת ישראל** (5.4.2020), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בגרימת חבלה חמורה, בכך שלאחר שהמתלונן ביקש ממנו לחדול מכריתת עץ ליד ביתו התקרב אליו, תפס בחולצתו, הפילו ארצה ותקף אותו בבעיטות ואגרופים. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שברים בצלעות והוא נזקק לאשפוז. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר, ובהתחשב בנסיבות אישיות, מצבו הכלכלי, העדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן לעבודות שירות, גזר 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 7377/18 **חולדוקוב נ' מדינת ישראל** (15.11.2018) (הוגש על ידי ההגנה), נדחתה בקשת

רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע לפי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה יחד עם אחר, בכך שבעת שעבדו כמאבטחים בבר תקפו שני מבלים. המתלונן יצא עם כוס בידו, ומשלא נענה לקריאות השניים להיכנס לבר חזרה, הם הכו אותו בכל חלקי גופו גם לאחר שנפל ארצה, אז בעטו בו ודרכו עליו וכך נגרמו לו לשברים. כן הכו אדם נוסף שמעד בכניסה לבר, ונגרם לו שבר בלסת. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר, ובהתחשב בעבר פלילי באלימות ונטילת אחריות חלקית, נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ד. בעפ"ג (ירושלים) 1050-09-20 **מדינת ישראל נ' מלינובסקי** (17.11.2020), נדון המשיב שהגיע לבית המתלונן ולאחר ויכוח תקף אותו באגרופים בלסת. המתלונן נפל אך המשיב המשיך להכותו, עד שהמתלונן נס לביתו, וכתוצאה נגרמו לו שברים בלסת. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 8 ל- 24 חודשים, וגזר על המשיב 16 חודשי מאסר בפועל, קנס ופיצוי בסך 15,000 ₪, חרף תסקיר שלילי שלימד על העדר קבלת אחריות. ערכאת הערעור קיבלה את ערעור המדינה על קולת העונש, קבעה כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-32 חודשים, החמירה בעונשו של המשיב והעמידה אותו על 24 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (חיפה) 4007-01-16 **וולקוביץ' נ' מדינת ישראל** (18.2.2016) (הוגש על ידי המאשימה), נדחה ערעור שהגיש המערער שהורשע לפי הודאתו בגרימת חבלה חמורה, בכך שתקף את אחותו בחוזקה בפניה, בהיותו בגילופין, ונגרמו לה שברים בפניה וחתך עמוק והיא נזקקה לניתוח. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 18 ל- 36 חודשים, עמד על עברו הפלילי הכבד של המערער ותסקירו השלילי, וגזר את עונשו ל- 24 חודשי מאסר והפעיל במצטבר 12 חודשי מאסר על תנאי.

ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16.5.2017) (הוגש על ידי ההגנה), נדחה ערעורו שהגיש מערער שהורשע לאחר שמיעת ראיות בגרימת חבלה חמורה, בכך שבעקבות ויכוח בדרך הכה את המתלונן בפניו וגרם לו לשבר באף. בית המשפט השלום גזר על המערער 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות, בהתחשב בגילו, מצבו הבריאותי בשילוב עם חומרת העבירה ופוטנציאל הסיכון.

13. כן נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהגישו הצדדים: ע"פ 8631/09 **טאקיא נ' מדינת ישראל** (13.1.2010) - גזר דין של 30 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות חמורות יותר של שימוש בפטיש וגרימת שבר בראש; רע"פ 176/13 **בן ארי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) - חבלות של שברים בגינם עבר המתלונן ניתוחים; ת"פ (רחובות) 15042-01-20 **מדינת ישראל נ' טקלה** (27.10.2021), הוארכו מאסרים על תנאי בתיק גרימת חבלה חמורה, לאור שיקום שעבר הנאשם.

14. לענייננו, כאמור הנאשם חבל במתלונן נכה בן 57 היושב על כיסא גלגלים, רק משום שזה הדף את כלבו

כשקפץ לכיוונו. הנאשם תקף את המתלונן ללא רחם, במהלומות אגרופים בעוצמה רבה, בפרץ זעם, ובאכזריות, וגרם למתלונן לחבלות קשות של שברים דו צדדיים בעצמות הלסת בפניו (מנדיבולה מימין ומשמאל). אם לא די בכך, תקף הנאשם גם את חברו של המתלונן ללא כל סיבה, וכל זאת כשהיה הנאשם שרוי בגילופין. המתלונן אושפז בבית החולים במשך 3 ימים, חש בכאבים עזים, עבר טיפול רפואי לרבות צילום CT, וטופל בין היתר באנטיביוטיקה (כעולה מהמסמכים הרפואיים - **טל/4**).

15. המתלונן כתב בתצהיר נפגע העבירה הקצר שהוגש מטעמו, שנגרמה לו פגיעה נפשית חמורה עד כדי הזיות וטראומה והוא מתקשה לישון מכאבים, וחווה תסכולים. המתלונן התייחס בתצהירו גם לסדקים בצלעות, אך הדבר לא עלה מהתיעוד הרפואי ועובדות כתב האיטום המתוקן, ולכן אתעלם מכך.

16. אומנם, הפסיקה הנוהגת אשר למתחמי הענישה וגזירת העונש בעבירות דומות מגוונת, וחלקה אף מתונה. עם זאת אני סבורה שמעשיו של הנאשם חמורים מסוגם ותוצאותיהם קשות, ולכן הם עולים לכדי פגיעה ברף גבוה ומשמעותי בערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע. אשר על כן, בשקלול ענישה נגד דומה בנסיבותיה, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר ועד 36 חודשים.**

גזירת העונש בתוך המתחם

17. הנאשם בן 38, רווק, נעדר עבר פלילי, הגיע לישראל לפני כ-6 שנים כתייר מרוסיה עם בת זוגו דאז, ולדברי הסניגורית קיבל ויזה לשהייה זמנית בישראל. עובר למעצרו חי הנאשם בגפו ברמלה, בשכירות בבית בנו של המתלונן, ויחסיו עם המתלונן היו תקינים. הנאשם בודד בישראל, חושש לחזור למולדתו פן יגויס לצבא כחייל במלחמה נגד אוקראינה.

18. הנאשם הודה במיוחס לו הביע חרטה כנה על מעשיו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך חסך את עדות המתלונן וחברו. הנאשם עצור מאז ליל המקרה, ומעצרו כרוך בקשיים חריגים עבורו, בהיותו זר נעדר כל מעגלי תמיכה בישראל, וחסר כישורי שפה.

19. כמפורט לעיל, לנאשם נסיבות אישיות אותן אזקוף לקולה בגזירת העונש בתוך המתחם. דא עקא, איני סבורה שיש לגזור את עונשו בתחתית המתחם כעתירת ההגנה. ראשית, משום שהנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו בוויסות דחפיו האלימים, ואולי גם בבעיה של שימוש לרע באלכוהול שלא נבדקה דיה. עצם מעורבותו באירוע כה חמור של פרץ אלימות, מלמד על סיכון שעוצמתו לוט בערפל. ושנית, גזירת העונש בתחתית המתחם צריכה לעשות משיקולים מבוססים תוך איזון בין אלו ואלו. במקרה דנן אני סבורה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם. אפנה לדברי כב' השופט י' אלרון, בע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Abker**, פסקה 9 (18.5.2023), כדלקמן:

"[...] מוקשית היא קביעת בית המשפט המחוזי כי יש לגזור את עונשו של המשיב בתחתית

עמוד 5

מתחם העונש ההולם. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, עליו לשקול שיקולים שונים לחומרה ולקולה, בהתאם למצוות המחוקק [...], כאשר האיזון הנכון ביניהם יביא לגזירת העונש ההולם על הנאשם. לעניין מלאכת איזון זו, הדגשתי כי "כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקהות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות [...]" (ע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן, פסקה 17 (20.9.2022) [...]).

20. בסופו של דבר גזירת עונשו של הנאשם היא שילוב שבין מעשיו ונסיבותיו האישיות. לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, מצאתי להשמיע קולו ברור המוקיע את מעשיו הנאשם, ונותן לכך ביטוי הולם בענישה ממשית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 24 חודשים, החל מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, ועבירות כלפי שוטרים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 10,000 ₪ שישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.11.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום מתשלומי הפיצוי תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

המאשימה תעביר את פרטי נפגע העבירה למזכירות בית המשפט עד ליום 24.7.2023 ותעדכן אותו על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בנוכחות עוה"ד יסמין נוי, עוה"ד שיר זהבי מטעם המאשימה, הנאשם הובא ע"י שב"ס ובאת כוחו עוה"ד אוסנת מוליארסקי.